

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/243/2014
Identifikačné číslo spisu:	3812213754
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3812213754.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi H. Y., bývajúcemu v Q. o zaplatenie 605,75 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5C 292/2012, o dovolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa 5/A, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 7. mája 2014 sp. zn. 19Co 577/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, je povinné zaplatiť navrhovateľke v lehote 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 57,46 € na účet advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (súd prvého stupňa) platobným rozkazom zo 4. októbra 2012 č. k. 15Ro 252/2012-42 uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatil navrhovateľke sumu 605,75 € s úrokom z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 331,94 € od 17. júna 2005 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 273,82 € od 21. marca 2007 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 113,93 € a ostatné trovy konania vo výške 36 €, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor na tamojšom súde.

Dňa 25. októbra 2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778 (ďalej len „ZDRUŽENIE“), že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

ZDRUŽENIE podaním z 5. novembra 2012 podalo proti vyššie označenému platobnému rozkazu odpor. Súd prvého stupňa uznesením z 20. mája 2013 č. k. 5C 292/2012-95 odpor ZDRUŽENIA proti platobnému rozkazu odmietol. Vyslovil, že ním podaný odpor je právne neúčinný, nakoľko Občiansky súdny poriadok v žiadnom zo svojich ustanovení výslovne nezakotvuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor, toto právo prislúcha len odporcovi. Vzhľadom na to, že odpor v danom prípade nebol podaný odporcom, ale vedľajším účastníkom a odporca sa k jeho odporu súhlasne nevyjadril, súd prvého stupňa odpor ZDRUŽENIA ako podaný neoprávnenou osobou odmietol (§ 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p.).

Krajský súd v Trenčíne (odvolací súd) na odvolanie ZDRUŽENIA uznesením zo 7. mája 2014 sp. zn. 19Co 577/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a ZDRUŽENIU uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 33,28 € k rukám jej právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Odvolací sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil aj odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podalo ZDRUŽENIE dovolanie s tým, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vyslovilo názor, že bolo oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu, lebo vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Podľa názoru ZDRUŽENIA môže taký vedľajší účastník, akým je združenie na ochranu spotrebiteľa, podať pri ochrane spotrebiteľov akýkoľvek opravný prostriedok. Ak odvolací súd považoval jeho odpor za odpor podaný neoprávnenou osobou, postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, ale aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Napokon namietalo, že súdy v danom prípade dostatočne nevyhodnotili skutkové a právne okolnosti prejednávanej veci, najmä neprijateľnosť zmluvných podmienok a použitie nekalej obchodnej praxe. Žiadalo preto rozhodnutia oboch nižších súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľka navrhla dovolanie zamietnuť. Odporca sa k nemu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podalo včas ZDRUŽENIE, zastúpené advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je jeho dovolanie procesne prípustné (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Z hľadiska priebehu konania na prvostupňovom a odvolacom súde a posúdenia prípustnosti v danej veci podaného dovolania treba považovať za určujúce to, že ZDRUŽENIE podalo odpor proti platobnému rozkazu, jeho odpor bol súdom prvého stupňa odmietnutý ako podaný neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p.) a odvolací súd odvolaním napadnuté odmietajúce uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že v danom prípade ide o dovolanie ZDRUŽENIA podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 210/2012, 1 Cdo 319/2013, 3 Cdo 389/2012, 6 Cdo 357/2012, 4 Cdo 209/2013, 3 Cdo 314/2013, 7 Cdo 135/2013, 3 Cdo 440/2014 a 7 Cdo 462/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie ZDRUŽENIA podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti ZDRUŽENIU, ktoré úspech nemalo (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd priznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon

právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu zo 14. augusta 2014 v sume 57,46 € [tarifná odmena 39,84 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) + režijný paušál 8,04 € (§ 16 ods. 3 tejto vyhlášky) + 9,58 € (20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 tejto vyhlášky)].

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.